

Publicerad 2008-03-14 17:40 av yllot

Orden bara ramla ur mig, jag kasta mig på pennan och kunde inte sluta skriva...

Ta mig dit och låt mig stanna

Ta mig dit där drömmen bor, där mystikens vindar blåser och hemligheter viskas bortom fantasins gränser

Ta mig in, ta mig ur, ta mig dit där verkligheten visar mig vad som finns under ytan, vad som är

Ta av mig masker, slit mig ur roller, av banan, utanför kartan där jag kämpar mot strömmen

Inte med, vill inte bara flyta med, frysa fast, fastna i fack, trampa luft i redan upptrampade spår och invanda mönster

Låt mig vara, släpp in mig, släpp ut mig, släpp mig utanför mina murar av försvar, självgående mekanismer utan slut

Självförakt blir självförsvar

Självklart försvar per automatik som på räls

Men låt mig spåra ur, bryta mönster, byta bana, bana väg för självinsikt

Riva murar, rasera skev bild, min självbild, dräpa destruktivitet, blåsa liv i död själ och välja rätt i livets giv

Trasigt tänk blir rena känslor och vriden verklighet blir vacker

Förhandlar, förvandlar

Jag förvandlas från mörker till ljus, från rädsla till kärlek, från fjättrad till fjäril, släpper taget, flyger fritt och beroende blir frihet

Frihet verklig, en fri verklighet där drömmen är sann och mystiken lever

Hemligheter delas, jag delar, är en del av nåt så mycket större, dela med mig, ta del av det universum som är jag, som är vi

Tacksamt vågar jag då vacker visdom visar vägen

Tacksamhet att bara vara, våga visa, välja kärlek, välja liv

Så visa mig vägen, jag följer, vandrar min väg där fantasin inte har några gränser

Där verkligheten är vansinnigt vacker, där jag kan vara verklig, på riktigt, bara vara, vara med

Där jag vågar vara jag

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren yllot med Poeter.se id #20751 innehar upphovsrätten